Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda" 30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302
Телефони (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXVII. Ч. 15. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 19-го СІЧНЯ 1980 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. SATURDAY, JANUARY 19, 1980 No. 15. VOL. LXXXVII.

62-РІЧЧЯ ПРОГОЛОШЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ САМОСТІЙНОСТИ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ 22-го СІЧНЯ БУДЕ ДНЕМ УКРАЇНСЬКОЇ НЕЗАЛЕЖНОСТИ В БАГАТЬОХ СТЕЙТАХ І МІСТАХ ЗСА

ПРЕДСТАВНИКИ ЕНЦИКЛОПЕДІЇ УКРАЇНОЗНАВСТВА ВІДВІДАЮТЬ УКРАЇНСЬКІ ГРОМАДИ В ЗСА І КАНАДІ

Ню Йорк-Торонто. — У місяцях березні, квітні і травні цього року українські громади в ЗСА матимуть нагоду зустріти, привітати та вислухати двох головних представників монументальної Енциклопедії Українознавства, чи не найбільшого культурного досягнення української діяспори в останньому чвертсторіччі, її головного редактора проф. д-ра Володимира Кубійовича та представника видавництва д-ра Атанаса Фіголя — інформують із створеного для влаштування цих зустрічей Міжкрайового Комітету. Як відомо, крім загальної Енциклопедії та виданої старанням і коштом УНСоюзу у видавництві Торонтського університету Англомовної Енциклопедії в двох томах, тепер завершується десятитомове видання гаслової /словникової) Енциклопедії, вісім томів якої вже появилося друком, дев'ятий друкується, а десятий є вже в кінцевій стадії підготови.

Проф. д-р В.Кубійович

Як уже раніше інформовано, справа завершення цієї Енциклопедії була ціллю недавніх відвідин і розмов д-ра Атанаса Фіголя в ЗСА і Канаді та рішення влаштувати такі зустрічі в цих країнах, щоб поінформувати громадян про закінчення цього великого і коштовного енциклопедичного діла та про фінансові потреби для цього завершення, що в скромній оцінці доходять до 200,000 долярів.

Уже заплянововано і приготовляється такі зустрічі:

Субота, 1 березня — Оттава, неділя, 2 березня — Монтреаль, субота, 8 березня — Тандербей, неділя, 9 березня — Саскатун, субота, 15 березня — Чікаго, неділя, 16 березня — Детройт, субота, 22 березня — Ню Йорк, неділя, 23 березня — Філядельфія, субота, 29 березня — Вінніпеґ, неділя, 30 березня — Едмонтон, понеділок, 7 квітня — Денвер, четвер, 10 квітня — Торонто, субота, 19 квітня — Сан Фарансіско, неділя, 20 квітня — Лос Анджелес.

У більшості цих зустрічей візьме участь головний редактор Енциклопедії, проф. д-р Володимир Кубійович, якому до речі — в цьому році сповняється 80 років життя. В поодиноких громадах уже створено Комітети для відбуття зустрічі і Комітет у Ню Йорку погодився очолити головний предсідник УНС д-р Іван Флис. Загальний Комітет цих зустрічей звертається з проханням до поодиноких громад, в яких ці зустрічі заплянoвані, щоб на день зустрічі в своїй громаді не плянували і не влаштовували інших імпрез. Подробиці про час і місце зустрічей будуть своєчасно проголошені.

Ню Йорк, Н. Й. (УККА). — У зв'язку з 62-річчям проголошення державної незалежности Української Народної Республіки та 61-річчям проголошення злуки всіх етнографічних українських земель в одну соборну й незалежну Українську Державу 22-го січня 1918 і 1919 років, Український Конґресовий Комітет та ціла українська громада в ЗСА намітили цілий ряд імпрез для відповідного відзначення цих історичних подій.

З рамени УККА, його Президент проф. Лев Добрянський розіслав спеціяльне звернення до сенаторів і конґресменів, щоб вони склали в Конґресі відповідні заяви з нагоди відзначень цих великих роковин українського народу. Екзекутива УККА також розіслала 2,000 пресових повідомлень до американських газет в різних стейтах ЗСА. Перевидруковано також брошуру „Україна та її нарід - українці в ЗСА", яку розсилається по Відділах УККА. Заплянoвано відзначення Січневих Роковин в столиці Америки та різних містах країни. (Список внизу не є повний).

Вашінґтон, Д. К. — Заходами Екзекутиви УККА та Українського Інформативного Бюра відбудеться спеціяльна програма в середу, 23-го січня, о год. 5:30 по полудні в Конґресі ЗСА, спонзорами якої є сенатори Джон Ґлен з Огайо та Ричард Люґар з Індіяни. У програмі візьмуть участь недавноприбули члени руху спротиву в Україні Святослав Караванський і Ніна Строката-Караванська, професор Лев Добрянський, інж. Юрій Нестерчук та ряд американських сенаторів і конґресменів.

Крім того, в цьому самому тижні (день буде поданий) відбудеться спеціяльна програма в Конґресі в наміренні українського народу, перед початком якої молитву відмовить о. протоієрей Франко Істочин.

Ряд американських законодавців виголосить відповідні заяви з нагоди 62-ої річниці проголошення державної незалежности та свою піддержку для визвольних змагань українського народу.

Олбані, Н. Й. — Заходом Окружної Ради УККА в Олбані та при співучасті Екзекутиви УККА відбудеться відзначення 62-річчя незалежности України у вівторок 22-го січня, у Велл Пляза (будинок Леґіслятури стейту Ню Йорк) в год. 12:30 по полудні. В третій годині відбудеться урочисте засідання Леґіслятури, під час якого стейтовий сенатор Джозеф Бруно, спонзор свята, відчитає спеціяльну резолюцію та проклямацію губернатора Гю Кері. Інші промовці в Леґіслятурі будуть стейтовий сенатор Воррен Андерсон та асемблімени Моріс Гінчі та Майкел Гебляк. Під час програми у Велл Плязі головним промовцем буде д-р Іван О. Флис, заступник президента УККА та головний предсідник УНС, а п-ні Марія Душник, член Крайової Ради УККА, буде вести програмою. Мистецькою частиною проводитиме Ярослав Кушнір, голова Окружної Ради УККА, яка організує відзначення. Молитви відмовлять о. Т. Гуманицький та о. Л. Лімонченко.

У неділю, 27-го січня, у залі Українського Клюбу у Вотервліті, відбудеться Січнева Академія.

Трентон, Н. Дж.: У понеділок, 21-го січня в 11-ій год. ранку в „Стейт Гавз" при Вест Стейт вулиці, відбудеться святкування Дня Незалежности. Організатор — Координаційна Рада УККА стейту Ню Джерзі.

Ню Йорк, Н. Й. — Бенкет-Баль, в суботу, 19-го січня ц. р., в готелі Рузвелт в Ню Йорку, в год. 7:00 вечора. Співорганізаторами цієї імпрези є Комітет Об'єднаних Українсько —

(Закінчення на стор. 3)

У РІЧНИЦЮ СІЧНЕВИХ АКТІВ

ЗВЕРНЕННЯ УККА

В дні 22-го січня 1980 року припадає 62-га річниця проголошення самостійности України та 61-ша річниця злуки всіх земель України в одну Самостійну й Суверенну Українську Державу.

Ці дві річниці належать до найсвітліших дат новітньої української історії.

Український Конґресовий Комітет Америки пригадує всім українським центральним організаціям та всій українській громаді в Америці:

— День 22-го січня кожного року є всенаціональним святом Української Незалежности;

— У цьому дні всі українські установи й організації, як теж всі українські школи, торговельні підприємства, крамниці і всі інші варстати праці — повинні бути зачинені на знак історичної врочистости Дня Української Незалежности;

— На всіх українських установах — банках, народних домах, школах, інституціях і т. п. — повинні бути вивішені українські національні прапори поруч з американськими державними прапорами;

— З нагоди Свята Української Державности повинні відбуватися святочні академії, концерти та інші публічні імпрези при співучасті представників американських урядових, політичних і академічних урядів, установ та з відповідним розголосом в американській пресі, радіо і телевізії. Прибутки з тих імпрез повинні бути призначені на Фонд Оборони Прав Людини в Україні.

У цей час, коли Москва посилює свої заходи для ще більшого поневолення України й інших народів, даймо доказ нашим братам і сестрам у поневоленій Батьківщині, що ми душею, серцем і ділом солідаризуємося з ними в їхній боротьбі за національні права.

В роковини цих історичних Актів вітаємо Український Нарід на рідній поневоленій землі.

Вітаємо ще живих між нами творців і учасників віднови Української Держави в 1918-1919 роках.

Вітаємо ветеранів Українських Збройних Сил обох Армій УНР і УГА, які зі зброєю в руках обороняли незалежність і соборність Української Держави.

Клонимо голови перед пам'яттю тих Борців, що впали у нерівній боротьбі за волю України.

В непохитній вірі, що Господь збереже Український Нарід і приверне йому вимріяну волю та незалежність, вітаємо Вас усіх, браття і сестри, в роковини великих січневих Актів.

УКРАЇНСЬКИЙ КОНҐРЕСОВИЙ КОМІТЕТ АМЕРИКИ

Січень, 1980 рік

Зустріч Святослава і Ніни Караванських з представниками українських центральних організацій

Святослав Караванський

Ніна Караванська

Ню Йорк, Н. Й. — У неділю, 20-го січня ц.р., в 3:00 год. по полудні тут в українському Інституті Америки при 2 Схід 79 вул., відбудеться зустріч Святослава Караванського та Ніни Строкатої-Караванської з представниками українських центральних організацій, які входять у систему УККА.

Як відомо Святослав і Ніна Караванські прибули до Америки понад місяць тому з Англії, куди приїхали з Совєтського Союзу. Святослав Караванський, — це український поет і літературний критик, який просидів біля 30 років в совєтських тюрмах і концтаборах за оборону українського народу та його прав на вільне та державне життя. Його дружина, Ніна, визначний мікробіолог, була засуджена на 4 роки ув'язнення за оборону прав українського народу та за те, що вона домагалася звільнення її мужа.

Ця зустріч, яку спонзорує Екзекутива УККА, буде першою того роду зустріччю з представниками українських центральних організацій в метрополітальній окрузі Ню Йорку.

Японія відмовляється приєднатися до торговельного бойкоту Ірану й Совєтського Союзу

Токіо. — Японія, якій загрожує повне припинення постачання нафтової ропи з Ірану, повідомила американський уряд, що вона не зможе приєднатися до ЗСА, як теж до санкцій проти Совєтського Союзу за інвазію Афганістану.

Речники японського міністерства закордонних справ заявили, що іранський міністер нафтової продукції повідомив японського амбасадора в Теграні, що якщо Японія приєднається до американського ембарґа проти Ірану, то іранський уряд не доставлятиме нафти Японої. Японія має контракт-угоду з Іраном на доставу нафти вартости 6.5 більйона долярів. Такі самі погрози передав Іран всім західньоевропейським країнам.

В Токіо тепер перебуває спеціяльний американський амбасадор Філіп С. Габіб, який старається переконати японський уряд приєднатися до американського торговельного бойкоту Ірану та СССР, але є дуже малі надії, що він зможе змінити дотеперішнє становище японського уряду.

Як відомо, Японія майже не має власних нафтових джерел і мусить імпортувати цей рід пального.

Для вдержання збалянсованої економіки японський уряд, зосередить увагу в таких напрямках:

1). Забезпечення дальшої достави нафти з Близького Сходу, що становить 75 відсотків всього імпорту нафти Японії (10 відсотків з того — це нафта з Ірану);

2). Продовження розбудови нафтохемічного комплексу в Бандгар Хомейні на північному побережжі Перської Затоки, в який японська бизнесова група Мітсуї інвестувала 1.5 більйона долярів;

3). Продовження швидкозростаючої торгівлі з Совєтським Союзом вартости 3.9 більйона долярів річно, та дальша розбудова кількох індустріяльних проєктів в Сибірі, на які Банк Експорту-Імпорту Японії вже призначив понад один більйон долярів.

Отже Японія зможе співпрацювати з Америкою відносно економічних санкцій, але лише до обмеженої міри. Токіо заявляє, що Японія не може наражувати своїх підставових економічних інтересів.

Японія також не хоче піддержати Америки в справі бойкоту Олімпійських Іґрищ, що мають відбутися вліті цього року в Москві.

УЖЕ ДРУКУЄТЬСЯ ДРУГИЙ ТОМ ЛІТЕРАТУРНОЇ СПАДЩИНИ БОГДАНА КРАВЦЕВА

Ню Йорк. — Другий том творчої спадщини Богдана Кравцева, який охоплює наукові і літературознавчі та публіцистичні праці, появиться друком уже з кінцем квітня цього року — інформував п. Микола Лебедь, голова Ділового Комітету Кураторії Фонду для видання літературної спадщини св. п. Богдана Кравцева під час чергового засідання цього Комітету, яке відбулося тут у приміщеннях Пластового Дому минулого вівтірка, 15-го січня 1980. Упорядником другого тому, як і першого, що появився в січні м.р., та третього, видання якого заплянoване на кінець цього року, є Богдан Бойчук. Мистецьку обкладинку приготовив Любослав Гуцалюк. Другий том матиме понад 400 сторінок друку і — згідно з оцінкою упорядника Б. Бойчука — буде прямо необхідним підручником для кожного, хто студіює чи цікавиться українською літературою в минулому і сучасному.

Св. п. Богдан Кравців

У нарадах Ділового Комітету, про які мова, крім згаданого голови п. Лебедя взяли участь секретар інж. Роман Рогожа, касир пані Уляна Дячук та ред. А. Драган. Згідно із звітом пані Уляни Дячук, досі у передплаті вже замовлено 241 примірник всіх трьох томів літературної спадщини Богдана Кравцева, як також додатково 43 примірники першого тому (повна збірка поетичної творчости) та три примірники третього тому (переклади поезій).

Про акції поширення цього високовартісного видання звітував секретар Комітету інж. Роман Рогожа. Досі для поширення видання причинилися в найбільшій мірі пластуни, з якими все своє життя був тісно і активно зв'язаний Автор публікованої творчости. Звітодавець на підставі досвіду твердив, що кожний, хто познайомиться з виданим уже томом та запроєктованими томами, напевно забажає мати їх в своїй бібліотеці, які будуть її прикрасою однаково своїм змістом, як і формою. Він, як і голова та інші учасники нарад звертали увагу, що хоча дотеперішня акція збірки передплат на твори Б. Кравцева — порівнюючи її з іншими подібними акціями — є досить заохочуюча, то вона, враховуючи питому вартість цих творів, могла б бути ще більш успішна, якщо мала б більший розголос. Це й вирішено на закінчення цих чергових нарад Ділового Комітету.

(Закінчення на стор. 3)

ПРЕМ'ЄР ДЖОВ КЛАРК ВІЗЬМЕ УЧАСТЬ У СВЯТКУВАННЯХ ДЕРЖАВНОСТИ В ТОРОНТО

Торонто (КУК). — Цьогорічні святкування Державности і Соборности України торонтонська громада відзначить двома імпрезами; в п'ятницю, 25-го січня ц. р., у Роял Йорк готелі, відбудеться бенкет, баль і презентація ґрадуантів Курсів Українознавства, а в неділю, 27-го січня, о год. 6-ій вечора в Мессій Голл відбудеться Академія.

Головним промовцем на бенкеті буде Флора МекДоналд міністер закордонних Справ Канади, а в Академії в Мессій Голл візьме участь Джозеф Кларк — прем'єр-міністер Канади, а також промовлятиме п. Микола Світуха з Оттави.

У мистецькій програмі візьмуть участь: оперна солістка Роксоляна Росляк, актор-соліст Ед Іванко, композитор і піяністка Ляриса Кузьменко, збірна рецитація в мистецькім оформленні Володимира Довганюка і ансамблі при Осередку СУМ — Торонто „Прометей" і „Діброва" під дириґентурою Василя Кардаша.

Присутніми на цих імпрезах будуть численні громадські і політичні діячі Канади, представники народів окупованих московським комунізмом та представники преси й телебачення.

Боффало відзначить Свято Державности й Соборности

Боффало (Михайло Лоза). — Цьогорічне відзначення роковин Державности й Соборности України в Боффало проходитиме, як і в попередніх роках, у двох етапах. У день самих роковин, тобто 22-го січня, посадник міста Боффало й голова повіту Ірі видадуть проклямацію, якою проголосять цей день Днем Української Державности. Того дня повіватимуть українські національні прапори на будинках міської й повітової управ та на будинку повітового суду.

У суботу, 26-го січня, у вечірніх годинах відбудуться основні святкування, у програмі яких будуть: бенкет, мистецька програма й баль. На ці святкування запрошено також осіб, які займають видатні становища в міських, повітових, а також і в стейтових установах. Свято відкриє голова Екзекутиви місцевого Відділу УККА, а основну доповідь виголосить колишній парляментарист Канади мґр Юрій Шимко.

У мистецькій частині передбачено: виступ вокального квартету „Верховина" з Торонто під кер. Олени Глібович і виступ танцювального ансамблю „Дунай" із Сент Кетерінсу під керівництвом Ореста Самця. Під час балю гратиме оркестра „Ватра" — теж з Канади, з Торонто.

Раїса Мороз і д-р Володимир Душник виступлять на відзначенні Січневих Роковин у Лос Анджелесі

Лос Анджелес, Каліф. — Стараннями місцевого Українського Культурного Осередку, у неділю, 27-го січня ц. р., тут на відзначенні 62-их роковин Самостійности і 61-річчя Соборности України з промовами виступлять п-ні Раїса Мороз та д-р Володимир Душник, редактор „Українського Квартальника".

У п'ятницю, 25-го січня у „Ґрейтер Лос Анджелеос Прес Клюбі" п-і Р. Мороз і д-р В. Душник виступлять на пресовій конференції, під час якої гості з далекого Ню Йорку з'ясують становище правозахисного руху в Україні та загальну напрямну політики Москви в Україні.

У суботу, ввечері в Давнтавн Гілтон готелі у пошану пані Мороз і д-ра Душника відбудуться прийняття, на якому будуть представники місцевих українських організацій та етнічних груп, які співпрацюють з українською громадою у Лос Анджелесі.

У неділю, 27-го січня ц.р., в залі Українського Культурного Осередку цього міста, відбудеться святочна Академія, на якій п-ні Раїса Мороз промовлятиме по-українськи, а д-р В. Душник по-англійськи. В програмі виступить також хор „Кобзар".

Український Культурний Осередок є центром українського національного й культурного життя Лос Анджелесу та околиць, тому організатори імпрези сподіються численної публіки.

Міллвокі відзначить концертом Січневі Роковини

Міллвокі, Віск. (В.—УККА). — Заходами Відділу УККА у Міллвокі, у неділю, 27-го січня ц.р., о год. 2-ій по полудні, в залі Публічного Музею у Міллвокі, при 800 Вест Веллф вулиці, великим концертом відзначать Акти 22-го січня 1918-19 років.

Святочне слово виголосить інж. А. Дорошенко, голова Відділу УККА по-українськи та інж. Андрій Гнип, заступник голови УККА, англійською мовою. Привітає присутніх та відчитає проклямацію представник губернатора стейту Вісконсину. У мистецькій частині будуть такі точки програми: хор „Сурма" з Чікаґо під дириґентурою д-ра Василя Трухлого, фортепіяновий супровід — Наді Савин; скрипкове сольо — Франка Сохор, супровід на фортепіяні — Д. Корнелія, а також фортепіянове сольо та дует Наді та Тараса Гірняків.

Інж. Богдан Лехман провадитиме програмою імпрези.

У цю ж неділю, в українській православній церкві св. Покрови та українській католицькій церкві св. Михаїла, будуть відправлені Молебні за кращу долю українського народу.

РАДІОПЕРЕДАЧА ПРИСВЯЧЕНА СІЧНЕВИМ РОКОВИНАМ

Ґлен Спей, Н. Й. — У неділю, 20-го січня ц. р., о годині 5-ій по пол. заходом Громадської Ради Українського Села в Ґлен Спей, Н. Й., буде передана через Станцію WDLC — Порт Джервіс, Н. Й., півгодинна радіопередача, присвячена 62-им Роковинам Української Державности і 61-ій річниці Соборности.

Стан здоров'я Тіта погіршився

Београд, Югославія. — Пресові аґенства інформують, що стан здоров'я югославського президента Тіта значно погіршився, не зважаючи на операцію, яку він перейшов мунулого тижня, під час якої лікарі намагалися усунути пошкоджену жилу у його лівій нозі. Після цієї операції значно піднеслась кількість цукру в його крові і наступили інші комплікації.

На протязі двох останніх днів югославські засоби масової інформації запевняли, що стан здоров'я Тіта устабілізовується, якщо не поправляється. Але приватно речники югославської Компартії дуже песимістично висловлюються про стан його здоров'я і можливостей повного видужання президента Тіта. Один з речників, який не бажав бути названим, заявив, що Тіто відкинув можливість ампутації лівої ноги, хоч можливо вже тепер і ці заходи не помогли б. Загально кажучи — стан президента Тіта значно погіршився.

Югославські джерела стверджують, що д-р Майкел ДеБакей, американський серцевий спеціяліст, який відвідував Тіта на початку січня, радив Тітові переїхати до ЗСА на операцію ноги і на лікування, але Тіто відкинув таку можливість і не бажав залишати Югославії.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily exept Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918

P O Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Самовинищування революції

В американських газетах появилася вістка, що „революційні ґвардисти"режиму Аятолли Хомейні в Ірані арештували кількадесять азербайджанців, прихильників іншого „аятолли", суперника Хомейні, і з-посеред арештованих 11-ох судили на тайному „революційному суді", засудили і негайно розстріляли. Інших ще мають судити і, може, стріне їх та сама доля. Відтак наспіло звідомлення, що іранські власті викрили змову 40-50 військових старшин, які плянували повалити владу Хомейні. Більшість із цих старшин заарештовано і розстріляно, як теж заарештовано велику кількість цивільних осіб, які здогадно брали участь в цій неуспішній змові.

Фахівці, що стежать за заколотом в Ірані, твердять, що число розстріляних там від січня минулого року, отже, від приходу до влади „ісламського революційного уряду", розстріляно там уже біля 800 осіб. Як відомо, жертвою переможної революції проти шаха Мохаммеда Різи Пагнелі впали в першу чергу вірні йому генерали й інші високі старшини — тут Хомейні наслідував Сталіна, який винищив був цілу верхівку червоної армії на чолі з маршалом Тухачевським з таким наслідком, що німецькі війська помаршували у Другій світовій війні аж над Дін і до Кавказу. І коли тепер нависла над Іраном смертельна загроза від совєтського імперіялістичного походу, що зайняв вже цілий Афганістан і створив із Афганістану випадну базу і проти Пакістану і проти Ірану — тепер Іран, який за володіння шаха мав могутні збройні сили, що стояли на сторожі Перської затоки проти можливої совєтської аґресії, тепер з вини іранських мусулманських фанатиків тієї збройної сили не стало. І Хомейні та його сервілістичні прислужники кричать далі про Америку як найбільшого ворога Ірану, не усвідомлюючи собі, що найбільшими ворогами тієї країни є вони самі, іранські ісламські фанатики — бо кожний фанатизм закриває очі, затулює вуха і запаморочує ум.

У кожній революції гинули люди, не тільки вороги революції, але й здебільша люди невинні, які падуть жертвою кровожадної революції. У Великій французькій революції був період, який перейшов до історії під назвою „тероризму" — це була боротьба між жирондистами і якобінцями, рясно скроплювана кров'ю загинулих під ґільотиною. Але французька революція тривала ще розмірно коротко — від 14 липня 1989 (здобуття Бастилії) до 5 жовтня 1795 року (здавлення революції молодим генералом Наполеоном). Большевицька революція коштувала життя мільйонам-мільйонам жертв, включно з жертвами штучного голоду в Україні. Сталін винищив найчільніших ініціяторів і провідників революції, товаришів Леніна ще з часу перебування у Швайцарії. Скритовбивника вислав за Троцьким до Мехіко, так само, як згодом Москва наслала Шварцбарта, щоби вбив Петлюру у Парижі, Валюха — вбивника Коновальця у Роттердамі та Сташинського — вбивника Бандери і Ребета у Мюнхені. Чи большевицька революція скінчилася із стабілізацією совєтської влади, чи вона триває далі у вигляді диктатури, опертої на військово-поліційному апараті з експансивним гоном накинути свою ідеологію і свою владу всьому світові?

Але щодо Ірану, то нема сумніву, що тамошня революція ще продовжується і що до теперішніх жертв тамошнього терору прийде ще багато-багато нових жертв. „Гомо гоміні люпус" — людина людині вовк — казала правильно староримська мудрість. І хоча однаково християнізм, як ісламізм наказують людям любити один одного і прощати один одному, то насправді існує гін до пімсти й існує партійний, релігійний, ідеологічний фанатизм, який нехтує тими шляхетними заповідями. Але існує також правда, що „хто мечем воює — той від меча гине". Революція сама себе пожирає і ті, що її розпутують — здебільша падуть самі її жертвами. Як довго триватиме ще революція в Ірані — ніхто не знає, дармащо однаково іранські монархисти на еміґрації, як і опозиційні супроти Хомейні інші „аятолли" та національні меншини переконані, що режим Хомейні триватиме вже недовго. Покищо політична сліпота того ісламського фанатика спричинює заколот, що дійшов до хаосу у тій країні, створив військово-політичну пустку, яка приманює совєтського аґресора, загрозила світові новою великою війною. І коли читаємо про те, як одні іранці винищують других, коли читаємо, що нема там тепер ні одного справжнього авторитетного керівного чинника, то чи не є це знову показною лекцією для нас, українців? Чи не вчить це нас, що не слід скакати один одному до очей, відсуджувати один одного від патріотизму, ширити розлад і сварню, а треба єднатися, співпрацювати один з одним, дошукуватись позитивів у земляків, а не виправдувати староримського твердження, що „людина людино вовк". Чи у відродженій українській державі наш прадавній гін до сварні дасть поштовх також до революції — супроти власних земляків під гаслом одної партії, одної віри, одної програми?! Схоплення і ув'язнення американських „закладників" перероджує американське суспільство. Якого ще треба нещастя, щоби перoccurредилася українська вдача і щоби ми не діяли в користь ворога!

Українське привітання американському вченому

Сан Франсіско (ОУПС). — Тут відбулися річні збори Американського Назвознавчого Товариства (Амерікен Нейм Сосаєті) в днях 29-го й 30-го грудня м. р. У їхню програму входили доповіді, дискусії, виставка нових видань з ономастики тощо. З українських учених узяли участь у цих зборах проф. Яр. Славутич, член редакційної колеґії й проф. Яр. Рудницький, член-основник і колишній президент товариства. Кульмінаційною точкою цьогорічних зборів було вшанування сеньйора американських назвознавців, відомого автора праць про топоніміку Америки, д-ра Дж. Р.Стюарта, професора-емерита Каліфорнійського університету.

Під час бенкету в його честь, що відбувся 29-го грудня, між промовцями-шанувальниками виступив із своїм словом проф. Яр. Рудницький, який підкреслив наукову вартість праць проф. Стюарта, з якими він був познайомлений іще перед приїздом з Европи й які були цінним матеріялом для пізнання американського континенту. Проф. Рудницький вписався по-українському в дедикаційну книгу, що її вручено на закінчення церемоній проф. Стюартові від усіх учасників свята.

Під час цьогорічних зборів АНС д-р А. Рейбурн з Оттави подав до відома присутнім, що започаткована в 1951 році в Вінніпезі українська серія „Насвознавство" продовжуватиметься як видання Канадського Назвознавчого Т-ва під фірмою „Ономастика" й що два числа (55 і 56) за 1979 рік саме вийшли друком в Оттаві.

Я. Гайвас

НОВИЙ УКЛАД СИЛ У СВІТІ

(1)

Довгі роки після Другої світової війни політична сцена була виразно домінована двома головними акторами: ЗСА і СССР. Вийшовши з Другої світової війни союзниками, ці держави знову виявилися суперниками, противниками, ворогами. Нічого дивного, бо їхні цілі та методи були такі різні й протилежні, що „проби миру" вони перейти не могли, а в часі війни тільки легковірність і легкодушність ЗСА та їхніх союзників тримали цей „альянс з чортом" укупі. Процес визрівання і загострювання протилежностей ЗСА-СССР був закорінений і розвивався завдяки аґресивним намірам і заходам Москви. Вашінґтон, як і ціле американське суспільство, з незначними вийнятками, довший час потішали себе, що суперництво з СССР проминаюче явище, що колись і Москва насититься і захоче користуватися здобутим і загарбаним, а тоді можна буде з нею „по-людськи" торгувати. Одначе надії на те, що Москва колись перестане ковтати й поневолювати інші народи виявилися безпідставними і нереальними. Це довело до першої кризи, якою була так звана холодна війна.

Песимісти і завжди невдоволені „малькontени" та самобичувальні доктринери повторюють, що захід з приводу холодної війни тільки програв і втратив. Та воно не зовсім так. Хоч і правдою є,що захід не завжди провадив холодну війну як слід,але все таки,власне завдяки їй, йому вдалося стримати большевицький наступ на західньонімецькому відтинку, врятувати західній Берлін „повітряним мостом" і завдати тим чималого удару большевикам, витіснити комуністичні партії з урядів цілого ряду держав, а в першу чергу Франції й Італії, зберегти незалежну Югославію, яка без підтримки ЗСА і взагалі Заходу мабуть не втрималась б, тощо.

Хоч СССР вийшов з війни дуже ослабленим і аж ніяк не міг він рівнятися з ЗСА, але завдяки великим помилкам Заходу він постійно розбудовував свої сили, зміцнював свої позиції у світі, зближався під мілітарним оглядом до Америки. Совєтському Союзові ЗСА ніколи й нічим не загрожували. Навпаки, американські державні мужі на кожному кроці підкреслювали свою миролюбну поставу до СССР, а американські бизнесмени, властива керівна верства країни, очікувала моменту, коли зможуть нав'язати з Москвою якнайширшу господарсько-торговельну співпрацю. Большевики з такої американської постави витягали для себе всі можливі користі, а одночасно зміцнювали свої мілітарні й випадові можливості, підривали американську потугу, де могли, й готовилися до силової, в першу чергу мілітарної переваги над ЗСА, щоб потім витиснути для себе або диктувати. Американці знесли загальну військову повинність, а большевики втягали до обов'язкової військової служби всіх без вийнятку молодих, а навіть дітей запрягали в парамілітарну підготову.

Така різновидна постава по обидвох боках залізної заслони породжувала зовсім закономірні наслідки: СССР міцнів і завжди був „ґстов к труду і оборонє", а ЗСА завжди були неприготовані „силово" реаґувати на створювані Москвою доконувані факти, — мадярська революція, празька весна, війна в Анґолі, Етіопії тощо, — а коли й реаґували, то майже з таким вислідом, як в „Бей оф Пігс (Куба).

Це мусіло довести до змін у відношенні сил між ЗСА і СССР, а тим самим до глибоких змін в укладі сил на світовій арені. Сімдесяті роки принесли нам цілий ряд гірких „пілюль", а найгіршою було визнання Америкою мілітарної „рівности" з СССР. Зустрічі на вершинах — поїздки Президента ЗСА до СССР, а в тому жалюгідна поїздка президента Форда до Владивостоку, що було очевидною протикитайською демонстрацією, та приїзд генерального секретаря комуністичної партії Совєтського Союзу — самий цей дипломатичний протокол чого варто! — і договори, договори, договори. Підписували пакти про науку і технологію, торгівлю і рибальства, культурний обмін і „свіже повітря", а накінець підписали САЛТ І (договір про обмеження стратегічної зброї); тим останнім обидві держави затвердили обосторонній силовий „паритет" і „записали це в протокол".

Дві надпотуги стали на такому становищі і „записали це в протокол", але не станули на такому становищі народи світу і розвиток подій не змістився в рамках тих численних американсько-совєтських договорів, ні тим більше САЛТ І. Навпаки, цей постійний нічим необґрунтований відступ ЗСА створював об'єктивні передумови і конечність іншим світовим силам виповнити порожнечу, витворену наслідком американського відступу. В той час, коли могло здаватися, що світ зближається до ери поділу на сфери впливу ЗСА-СССР, світ фактично віддалявся і то дуже швидко від того.

(Продовження буде)

Володимир Нечай

ЗАКОН—ДОГОВІР МІЖ ЗАХІДНЬОЮ НІМЕЧЧИНОЮ І ЗСА У СПРАВІ ПЕНСІЙ ДЛЯ КОЛИШНІХ РОБІТНИКІВ

(Важливі постанови, що відносяться також до численних українців, що працювали в межах теперішньої Західньої Німеччини)

(2)

Зміна вимог, які кваліфікують колишніх робітників в Західній Німеччині до пенсії, якщо вони мешкають на терені ЗСА, побільшують шанси до неї у поважний спосіб, і то не лише для негромадян Америки, але також для громадян, бо зголошення на пенсію тих громадян ЗСА німецькі консуляти, які були уповноважені приймати і провірювати аплікації, відмовлялися їх розглядати, якщо кандидат не виказався найменше 60 місяцями праці. Тепер ця вимога, як згадано, відпадає.

Вступна реєстрація-опит управлених щодо пенсії, переведена, приміром, на терені Чікаґо, в останньому часі, виявляє велику кількість українських людей, які мають право домагатися її від німецьких властей. Те саме відноситься також до інших національностей, які працювали під час війни і після неї на терені Західньої Німеччини як чужинці.

Зі стараннями про пенсію виникають також труднощі, бо з уваги на довгий кусень часу від тієї праці і виїзду з Німеччини — та у зв'язку із браком документів з тих часів, які загубилися чи були знищені, тяжко буде доказувати місце праці, час праці та інші подробиці. Німецькі компетентні власті повинні тепер вирішити про свої вимоги щодо доказів про працю у таких випадках, коли документів немає.

При тій нагоді слід звернути увагу і підкреслити, що в обговорюваному випадку йдеться про справи емеритальні колишніх робітників у різних ділянках праці на терені Західньої Німеччини. Це не відноситься до інших справ-претенсій, що їх можуть мати наші люди до уряду Західньої Німеччини, зокрема:

1) У справах відшкодувань за випадки при праці (на фабриках, фармах і т. п), де існує дальша вимога американського громадянства;

2) У справах відшкодувань за втрату здоров'я з приводу переслідувань нацистського режиму для колишніх т. зв. кацетників (можливість зголошень вигасла вже в 1967 році).

3) Зголошення малолітніх, що їх взято до примусової праці в часі війни у віці до 17 літ, вигасла в 1969 році.

Цю замітку ми уважали за потрібне додати, бо наші люди дуже часто змішують ті справи, що їх уряд Західньої Німеччини уважав за відповідне видати після війни, щоби бодай частинно заспокоїти ті прерізні справи, які виникнули у зв'язку із побутом чужинців на терені тої держави, зокрема під час війни. Очевидно, це законодавство виникло не без вимог і натиску з боку покривджених, зглядно їх організацій, створених після війни, та впливу окупаційних властей західніх альянтів та їхніх держав.

На жаль, багато покривджених нацистським режимом не мали змоги отримати належних їм відшкодувань з різних причин, зокрема і передовсім із-за тенденційних „інтерпретацій", що їх німецькі уряди, яким передано до виконання закони про відшкодування, а то й суди, що рішали про відмовлені адміністраційними урядами справи, зменшували, чи пак звужували кількість їх так, що багато зовсім слушних справ залишилося неполагодженими. Зокрема багато претенсій українських людей не мало щастя на їхнє полагодження, хоч ніде правди діти, сталося це у великій мірі із-за незнання або спізненого зголошення. Хоч щоправда, українська преса старалася час до часу інформувати про це. Частинно полагоджував ті справи ЗУАДКомітет, користаючи м. і. також з послуг німецьких адвокатів, хоч не завжди вдавалося їм успішно полагодити справи з уваги на згадані спеціяльні додатки-інтерпретації законів, які тяжко було перебороти.

Час до часу появляються у пресі вістки про якісь нові проєкти того рода законів на тапеті західнього німецького парляменту в Бонні, який мав би узгляднювати кривди потерпілих осіб (чи їхніх родин), непризнаних давніше, одначе покищо все скінчилося на поголосках. Чи здійсняться останні вістки, що походять із німецьких законодавчих кіл про спроби видати проєкт нового закону чи законів про різного роду відшкодування, який пробував би заповнити деякі прогалини в попередніх законах, ніхто не знає; побачимо, а тимчасом коло покривджених меншає через природній відхід — смерть.

Якщо йдеться про закон у справі пенсії, про який ми згадували вище, він не є обмежений ніякими речинцями (поза змогою доплатити добровільно обезпеченеву вкладку для підвищення пенсії до 30-го листопада 1984 р.)

(Закінчення на стор. 3)

ТРИБУНА У. Н. СОЮЗУ

ПЕРЕВІРТЕ СВОЇ ГРАМОТИ

Чи ви пригадуєте, коли ви востаннє перевірювали свої забезпеченеві грамоти?

Треба пам'ятати, що забезпеченеві потреби змінюються з року в рік у залежности від — вашого фінансового положення, кількости і віку членів вашої родини, а перед усім — у залежности від ваших плянів у напрямі забезпечення майбутнього вашої родини.

Дозвольте піддати вам думку, щоб ви перевірили теперішні потреби вашого життьового забезпечення, взявши до уваги ваш родинний статус і фінансове положення. Можливо, що це саме тепер пора збільшити суму вашого життьового забезпечення.

Український Народний Союз дає забезпечення на такі суми:

Від року	0 до 15	$ 10,000
"	16 до 40	100,000
"	41 до 45	50,000
"	46 до 50	25,000
"	51 до 55	15,000
"	56 до 60	5,000
"	61 до 65	3,000

Вам буде цікаво знати, що УНСоюз підвищив верхні межі забезпечення, які можна одержати без лікарської перевірки.

Ці верхні межі є такі:

До 35-го року життя	$10,000
до 45-го року життя	5,000
до 50-го року життя	3,000
до 60-го року життя	1,000

Якщо ви бажаєте засягнути дальших інформацій про забезпеченеві справи — чи у справі теперішнього вашого життьового забезпечення чи запотребування нового, телефонуйте до місцевого відділового секретаря або до Головної Канцелярії УНСоюзу на число: (201) 451-2200.

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

ПРО ВЕЛИКЕ ДІЛО Й ПРОСТИЙ ВИБІР

Серія статтей П. Феденка — „Думки на Новий Рік 1980", які появились в останніх числах „Свободи" правильно з'ясовують потребу співпраці та компетентности дій, як вияв державницької зрілости нації. Його влучна аналіза нашого минулого повинна стати напрямною наших майбутніх зусиль. Доцільність цієї аналізи логічно арґументує О. Кузьмович у статті „Мовчазна більшість" („Свобода", 3-го січня 1980): „Не можна, мовчки приглядатись, мати вплив на хід дій".

1980 — це рік великих можливостей для українців у вільному світі доказати цю державницьку зрілість. Одна із цих можливостей являється в черговій конференції держав-підписувачів Гельсінкських угод, що відбудеться осінню цього року в Мадриді. Причини важливости цієї конференції для української справи можна найти на сторінках „Свободи" в так обширному зверненні учасників протизахисного руху України, які перебувають тепер на Заході. („Правозахисний Мадрид", „Свобода" з 13-го грудня 1979).

Тому лише з приємністю можна сприймати відозви українських установ та редакційні передовиці нашої преси про заклик до посилення праці в обороні українських політичних

(Закінчення на стор. 3)

З НАШИХ БУДНІВ

„НА ЗДОРОВ'Я"!

Наш народний філософ, він же глибокий знавець побуту і традицій, Гриць Зозуля, у своїх, друкованих в „Лисі Микиті", так би мовити, есеях, часто звертає увагу на прив'язання українського люду до його давніх звичаїв-обичаїв та всяких ритуалів, що ми їх сьогодні назвали б товариськими формами. При цьому вищезгаданий мудрець раз-у-раз підкреслює, який то наш народ був чемний, делікатний та культурний, що аж диво бере — звідки отої культури стільки бралося серед такого, можна б сказати, простолюддя?

Це правда, що не завжди ця культурність виходила йому, нашому братові, на здоров'я, а деколи вилазила йому боком, зокрема тоді, коли приходилось йому зустрічатися з багатьма напасливими і нечемними сусідами... Інший вчений муж, історик і письменник, Микола Костомаров, власне описує такий припадок, коли надмірна чемність та культурність нашого земляка принесла йому велику біду.

Це діялось в часах татарського лихоліття. Поганці наскочили на село так нагло і несподівано, що мало-хто встиг втекти з їх пазурів , тільки в одній хаті, що стояла на узліссі, пощастило людям врятуватися втечею до лісу. В цій хаті того ж дня пекли хліб і родина, тікаючи, захопила з собою ще гарячі буханки у верету. Заходячись коло хліба, господар дому тікав наостанку, але вже запізно було на рятунок... „Галай-балай"! — загалайкали татари під хатою. Дядько бистро розглянувся сюди-туди і гоп! — пішов у підпілля, тобто сховався в порожню і теплу ще, після хлібопечення, піч.

Ординець з арканом у руці вскочив у хату голодним вовком, помишкував по всіх кутках, але до печі не заглядав, і вже був одною ногою на порозі, як від запаху свіжопеченого хліба завертіло йому в носі і він чхнув собі здорово, ніби з мушкета випалив!

— На здоров'я! — чемно обізвався з печі дядько-підпільник.

Письменник не пише, чи татарин відповів йому так само чемно „денк ю", чи таки без подяки закинув дядькові аркана на шию та й погнав його в ясир...

Ікер

Ольга Сушко-Наконечна

КОНЦЕРТ ТВОРІВ СТАНИСЛАВА ЛЮДКЕВИЧА

(Думки після імпрези одної із ініціяторів Святочного Концерту в Вашінґтоні,Д.К.)

100-ліття уродин шановного та всіма любленого композитора д-ра Станислава Людкевича зворушувало кожну людину. Вістки з України в січні 1979 року про заплановані ювілейні святкування століття народин композитора знайшли і в нас у Вашінґтоні свій відгук. Насамперед прийшло до мене телефонічне запрошення приготовити для „Голосу Америки" інтерв'ю-спомин про д-ра Ст. Людкевича.

Це запрошення я радо прийняла, бо з дитинства я виростала в родинному оточенні, де мистецтво, музика та спів були невід'ємною частиною нашого життя, а відвідини д-ра Ст. Людкевича, як і других визначних композиторів та мистців, у нашому домі залишили незатерті спомини дитячого віку. Мої батьки були членами співочого Т-ва „Боян" у Львові, в якому д-р Ст. Людкевич був дириґентом. Моя мама була співачкою-солісткою „Бояна" і студенткою кляси сольоспіву в Українському Музичному Інституті ім. М. Лисенка у Львові в тому часі, коли д-р Ст. Людкевич був директором. Завдяки тим обставинам мала я можливість від наймолодшого віку бути мов в центрі музичного життя Львова, в якому д-р Ст. Людкевич працював і відігравав провідну ролю. Свій музичний розвиток я у великій мірі завдячую також порадам і незабутнім вказівкам композитора Ст. Людкевича.

В недовгому часі після інтерв'ю для „Голосу Америки", секретар місцевого Осередка Наукового Т-ва ім. Шевченка д-р П. Оришкевич звернувся до мене з питанням, чи не було б можливе і в нас у Вашінґтоні відзначити гідно 100-ліття композитора. І так в короткому часі створився ініціятивний гурток в числі 5 осіб: д-р Петро Оришкевич, о. прот. Петро Будний, Ольга Сушко-Наконечна, Люба Німців-Вайнгаймер та Люба Ганущак-Туркевич.

З широко обговорених проєктів скристалізувалася остаточно програма нашого Святочного Концерту, що відбувся старанням місцевого Осередку Наукового Т-ва ім. Шевченка й Українського Музичного Інституту, Відділ у Вашінґтоні, дня 18-го листопада 1979 р. в залі Триніті коледж. До програми концерту ініціятивний гурток вирішив включити оригінальні композиції та музичні опрацювання українських народних пісень Ст. Людкевича. Хотіли ми, щоб у концерті були не лише виконані твори Ювілята, але щоб і характер цілого концерту мав стиль Людкевича, без сторонніх „поправлених" музичних опрацювань його композицій. З огляду на те, що у Вашінґтоні нема сталого хору, ініціятори імпрези рішили доложити всіх зусиль, щоб такий хор зорганізувати для відспівання хоч би кількох хорових композицій Ст. Людкевича. При наполегливій праці дириґента о. прот. Будного та громадян-ентузіястів і любителів української пісні та творчости Ст. Людкевича зокрема, такий хор створено.

Виконавцями святочного концерту були мистецькі сили Вашінґтону й околиць та запрошені гості. Д-р Юрій Старосольський, голова Осередку НТШ у Вашінґтоні, привітав присутніх гостей і поділився зворушливим спомином про покійного композитора. Потім мгр Марта Кічоровська познайомила гостей з великою сильветкою композитора англійською мовою. Д-р Петро Оришкевич у своїй доповіді, на початку першої та другої частин концерту, подав образ творчого шляху композитора та огляд виконуваних на концерті творів д-ра Ст. Людкевича.

Згадуючи Львів, мабуть, кожний львів'янин пригадує як піснею „Ой, Морозе, Морозенку", опрацьовану композитором в стилю жалібного маршу, наші хори у Львові віддавали останню прислугу та пошану помершим визначним громадянам-українцям. Ту пісню співали наші хори також у щорічних походах на могили українських Січових Стрільців у часі Зелених Свят. Цією піснею, відспіваною мішаним хором під дир. о. прот. П. Будного, при фортепіяновому супроводі О. Сушко-Наконечної, на початку концертової програми і цим прилучилися до віддання пошани великому синові України композиторові Ст. Людкевичеві.

На сцену прибрану портретом композитора, що його намалював о. архипресвітер Сергій Кіндзерявий-Пастухів, вийшла піяністка Дарія Гординська-Каранович. Наша достойна гостя повідомила всіх присутніх, що в імені бувших студентів Українського Музичного Інституту ім. М. Лисенка у Львові, а теперішніх учителів УМІ в Америці, та всіх студентів і учнів Українського Музичного Інституту Америки будуть зложені квіти біля портрету патріярха української музики Ст. Людкевича. Під час промови дорогого представника Централі УМІА, учениці місцевого Відділу УМІА Дозя Пацлавська та Оксана Будна,під опікою керівника Відділу УМІА у Вашінґтоні Ольги Сушко-Наконечної, зложили квіти у стіп портрету Великого Композитора. Це були квіти пошани, любови та вдячности за творчу працю д-ра Людкевича від якої „дужчають покоління" — як було сказано в листі-привіті від українського чоловічого хору „Журавлі" у Польщі весною 1979 р. до живучого ще композитора.

В наступній точці програми Тома Прутиняк, баритон, при фортепіяновому супроводі своєї дружини Оксани Равлюк-Прутиняк, виконав дві пісні: 1) Ст. Людкевич-І. Франко „Ой ти, дівчино, з горіха зерна", з вічно живою темою молодости й любови. Час створення цеї композиції поданий на роки 1939-1960. 2) Ст. Людкевич-Б. Лепкий „Черемоше, брате мій", загально відома та люблена композиція, написана 1903 року.

З черги піяністка Ждана Кравців-Скальська заграла на фортепіяні — подані в програмі концерту — Ст. Людкевича „Квочку"-Скерцо та „Пісню до схід сонця" (на туркестанські мотиви). Вона теж виконала на початку свого виступу — поза поданою програмою — „Пісню без слів"; це включення не було щасливе, бо „Пісня без слів" в основі являє собою фортепіянову частину „Української Баркаролі", що була в програмі як наступна точка концерту.

(Закінчення на стор. 3)

62-РІЧЧЯ...

(Закінчення зі стор. 1)

Американських Організацій, Метрополітальний Відділ УККА та мішаний хор „Думка" у співпраці з Централею УККА. Промовець д-р Аскольд Лозинський, а майстер церемоній — д-р Іван Флис. Заступник губернатора Маріо Квомо відчитає проклямацію губернатора Гю Кері.

Лос Анджелес, Каліф. — Відзначення 62-го річчя незалежности України відбудеться в неділю, 27-го січня в Українському Культурному Осередку. Промовці: п-і Раїса Мороз та д-р Володимир Душник, редактор „Українського Квартальника".

Нюарк-Ірвінгтон, Н. Дж. — Святочний концерт в неділю, 20-го січня, в год. 4:00 по полудні в залі Українського Народного Дому, 140 Проспект евеню.

Гартфорд, Конн.: Святочна академія в год. 4:00 по полудні в залі Українського Народного Дому, при 981 Ветерсфілд евеню. Промовець: д-р Аскольд Лозинський.

Детройт, Міч.: Січнева академія в неділю, 20-го січня, в год. 3:30 по полудні в залі Фіцджералд гайскул при 23200 Раєн евеню.

Клівленд, Огайо: Неділя, 20-го січня — Святочний концерт в год. 4:00 по полудні в залі Норманді гайскул, 2500 Вест Плезант Ровд, Парма.

Філядельфія, Па: У суботу, 26-го січня — Бенкет-Баль в залі української католицької катедральної школи при Френклін і Бровн евеню. Промовець: о. шамб Роберт Москаль.

Бостон, Масс.: Неділя, 27-го січня — Академія в год. 3:30 по полудні в залі української православної парафії св. Андрія при 24 Орчард Гілс Ровд, Джамейка Плейн. Промовець: д-р Ярослав Падох.

Джерзі Ситі, Н. Дж.: Неділя, 27-го січня — Святочна академія в залі Українського Народного Дому. Промовець — Святослав Караванський.

Йонкерс, Н. Й.: Святочна академія в неділю, 27-го січня, в домі СУМ-А при 301 Палісейд евеню; реферат, апель молоді, Квартет „Каравана".

Рочестер, Н. Й.: Святочний концерт, в неділю, 27-го січня, в авдиторії Ітс Рідж гайскул: промовець Богдан Винничок, хор „Бурлака" з Торонто.

Міллвокі, Вісконсін: Святочний концерт в неділю, 27-го січня ц. р., в год. 2-ій по пол. в залі Публічного Музею при 800 Вест Веллф Стріт. Промовці інж. Анатоль Дорошенко та інж. Андрій Гнип. Представник губернатора відчитає проклямацію щодо „Дня Української Незалежности". В мистецькій частині: хор „Сурма" під управою д-р Василя Трухлого з Чікаґо.

Відзначення річниці Незалежности України в Бостоні

Бостон, Масс. (Орест Щудлюк). — Заходом місцевого Відділу УККА, українська громада в Бостоні відзначить 62-гу річницю проголошення Української Державности і 61-шу річницю Акту Злуки двома імпрезами.

Вівторок, 22-го січня ц.р., в годині 12-ій вполудне, відбудеться піднесення українського національного прапора перед міським ратушем з відповідною програмою. Молитви переведуть о. декан Петро Огірко, парох української католицької церкви і о. Микола Немержицький, парох української православної церкви До участи є запрошені посадник Кевін Г. Вайт та міські радні.

День 22-го січня — це „День Української Незалежности" в Массачусетс і Бостоні, згідно з проклямаціями, що їх видали губернатор Едвард Дж. Кінґ і Кевін Г. Вайт. Обидві проклямації закликають президента Джіммі Картера і Конґрес піднести справу деколонізації Совєтського Союзу на форумі Об'єднаних Націй.

Неділя, 27-го січня в годині 3:30 по полудні відбудеться академія в залі української православної громади св. Андрея при 24 Орчард Гілс Роуд, Джемейка Плейн.

Доповідь виголосить професор д-р Ярослав Падох, голова Наукового Товариства ім. Шевченка в Америці.

Мистецьку програму виконають місцеві мистецькі сили. До участи також запрошено представників інших поневолених націй.

Вранці в обох українських церквах відправляться св. Літургії в намірені українського нескореного народу.

Управа Відділу УККА сподіється, що українське громадянство передусім молодь і студентство численно прибуде на обидві імпрези.

ЗАКОН...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

Без взаємного договорення Америки і Західньої Німеччини тисячі управлених осіб до такої пенсії, без американського громадянства осталися б надальше поминені, якщо б вставка американського партнера не згадала за тих, які цього громадянства не осягнули з різних причин (брак знання, анальфабетизм і т. п.) і зрівняла їх з громадянами ЗСА чи Західньої Німеччини.

Прикінці ще одна важлива замітка-остереження: на зборах українських людей, колишніх робітників у Західній Німеччині під час і після війни, що відбулися 28 листопада 1979 р. в Домі Відділів Українського Народного Союзу в Чікаґо, на яких був зреферований американсько-німецький договір-закон про пенсію, що мав увійти за декілька днів в життя, разом із компетентними виясненнями отриманих від обох сторін, тобто американської і німецької точки бачення, декілька приявних жалілися, що на підставі коротких оголошень про справу пенсії у пресі, сконтактувалися із авторами оголошень в одному зі стейтів ЗСА і отримали невірні інформації в тій справі (м. і., про те, що закон відноситься до цілої колишньої Німеччини, в тому і Східньої, що є нонсенсом) і на добавок вимогу заплатити 50 дол. — за їх інформації.

Тому ціллю цієї статті є поінформувати наш загал про цей закон і таким чином запобігти всяким того рода недотягненням, які можуть траплятися, коли справи ще не є якслід розголошені й роз'яснені.

Очевидно, що ця інформація мусіла поминути цілий ряд подробиць договорення, одначе вони радше відносяться до певних індивідуальних випадків, які треба б вияснювати окремо, тому про це при іншій нагоді.

ПРО ВЕЛИКЕ...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

в'язнів та про допомогу правозахисному рухові в Україні. Постійні повідомлення про безупинне зусилля нашої діяспори, а зокрема про провідну ролю нашої молоді в цім напрямку („Відбулася Конференція Комітетів Оборони Українських Політичних В'язнів", „Свобода", 2-го січня 1980) — це яскравий промінь сонця на темноту щоденного почуття байдужости, безсилля та апатії.

Ці заклики — це кличі до совісті кожного українця-патріота поза межами нашої батьківщини допомогти тим, котрі справді „душу й тіло" ложуть за свободу українського народу.

В інформаціях з України довідуємося, що в більшості цей правозахисний рух у сучасну пору зосереджується в рамках дії Української Гельсінкської групи. Жорстокі переслідування, засуди, кари й навіть смерть цих людей ясно потверджують, що їхня жертвенність це не символіка, але що це безкомпромісова посвята життя в боротьбі за свободу та суверенність України. Це зусилля яскраво віддзеркалює боротьбу всіх народів, скованих кремлівськими катами в ярмі Совєтського Союзу.

Взявши повище під увагу, уважається курйозом факт, що в деяких цих закликах та передовицях бракує якоїнебудь згадки про піддержання дії Закордонного Представництва Української Гельсінкської Групи. Це представництво складається з людей, які беззастережно готові віддати своє життя за самостійність нашого народу; вони опинившись поза межами нашої батьківщини, призначені тими, що далі терплять жорстокі муки й щоденні страхіття смерти, бути речниками їхньої боротьби у вільному світі. Бо і Закордонне Представництво і Гельськінська Група України це одна нероздільна цілість цього самого тіла — це одні і ті самі борці одного і того самого українського народу.

Ми, як еміґранти, не можемо диктувати тим, які в передових рядах змагаються і гинуть за самостійність України. Ми, як еміграція, мусимо або особисто стати поруч тих, що боряться в Україні, або всеціло допомогти в кожній фазі їхніх зусиль, що й включає беззастережну допомогу Закордонному Представництву Української Гельсінкської Групи, або — навіки забратись із рядів тих, що звуть себе українцями та уважають себе членами національно сводомої еміґрації України.

Діло велике. Вибір дуже простий.

М. Григорович

Голова Відділу УККА,
Повіт Морріс, Н. Дж.

КОНЦЕРТ ТВОРІВ...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

На закінчення першої частини концерту були виконані два терцети до поезії В. Пачовського на три жіночі голоси, а саме: відома й загально люблена „Українська Баркароля", та чарівна, хоч і дуже рідкісно виконувана, „Царівна Млака". Виконавцями терцетів були: Люба Ганущак-Туркевич (сопран), Ольга Сушко-Наконечна (меццосопран), Софійка Наконечна (альт); фортепіяновий супровід був у руках професора й композитора Руссела Вуллена.

По короткій перерві, в другій частині концерту мені припала честь декому пригадати та декого запізнати з кількома піснями-композиціями д-ра Ст. Людкевича. Як першу пісню я вибрала „Ой вербо, вербо" (1910), композиція до поезії В. Пачовського, пісня, яку цінили та любили і композитори і солісти-виконавці, а також слухачі-публіка. З другою піснею лучиться цікавий спомин. Покійний композитор передаючи мені ще у Львові свої твори, вибрав пісню „За байраком байрак" (1920) до поезії Т. Шевченка і передав мені, кажучи: „це, на мою думку, моя найкраща композиція". Як усі твори Людкевича — виконання і цієї пісні ставить перед співаком свої вимоги. Тому може і не часто співають наші солісти. Як третю — я вирішила проспівати пісню більш модерного стилю, пісню написану шановним композитором для мене в 1939 році до поезії О. Олеся, „Як любо, як безмежно любо жити". На закінчення, я вибрала коротку, але яку ж багату своїм змістом та музикою пісню-перлину „Піду втечу" (1920) — О. Олесь. До вимогливої частини фортепіянового супроводу мені пощастило запросити відомого піяніста та композитора Руссел Вуллена.

Головною атракцією святочного концерту був гостинний виступ на терені Вашінґтону піяністки Дарії Гординської-Каранович, яка виконала величаву композицію Ст. Людкевича „Елегію"-варіяції на тему старогалицької пісні. Усі ті, що мали змогу послухати як „фортепіян співав-тужив мелодією" пісні „Там де Чорна гора сумно Угрів край вітає", не скоро забудуть зворушливе виконання „Елегії" піяністкою Дарією Гординською-Каранович.

В останній точці програми, мішаний хор під дириґентурою о. прот. Петра Будного відспівав лемківську пісню „В калиновім лєсє" (в музичнім опрацюванні Ст. Людкевича) та „Закувала зозуленька" — Ст. Людкевич-Т. Шевченко. Обидві пісні в прекрасному музичному опрацюванні композитора не є легкі до виконання, зокрема новоствореному хорові. Одначе, вирішним чинником надзвичайно успішного виконання тих вибраних творів нашим хором був не лише добірний склад хору, але теж сильна воля і бажання якнайскорше відспівати (виконати) ті твори. Серед членів співаків хору були солісти-співаки з професійним вишколом, співаки-дириґенти, співаки сеньйори, члени ще Львівського „Бояна", і талановиті представники молодого покоління.

До складу мішаного хору належали: Сопрани — Барнай Марія і Будна Анна, Гнатишин Ірина, Гнатишин Міра, Мойсюк Андрійка, Олійник Марія, Остапенко Марія, Кічоровська Марта; альти: Добчанська Оленка, Забіяка Анна, Кашуба Олена, Луцька Зеновія, Наконечна Софія, Пастухів Ляриса, Скоцко Марія; тенори — Гнатишин Мирослав, Гнатишин Роман, Копко Юліян, Кулій Олег, Кулій Юрій, Оришкевич Яромир; баси — Добчанський Юрій, Кашуба Євген, Масник Ігор, Оришкевич Петро, Процінський Володимир, Ставничий Микола, Філіпов Андрій.

На закінчення концерту, Ольга Сушко-Наконечна, керівник Українського Музичного Інституту Америки, Відділ у Вашінґтоні, подякувала усім шановним виконавцям програми святочного концерту, усім хто допомагав і причинився до успіху свята, як також усім гостям слухачам, що своєю присутністю звеличали сл. п. Станислава Людкевича.

УЖЕ ДРУКУЄТЬСЯ...

(Закінчення зі стор. 1)

Як відомо з дотеперішніх проголошень, ясі три томи поетичної і літературознавчої спадщини Богдана Кравцева коштують у передплаті 35.00 долярів, а після їхньої появи друком коштуватимуть 45.00 долярів. Поодинокий том (тепер уже тільки другий і третій, бо перший том уже появився і коштує 15.00 дол.) у передплаті коштує 12.00 долярів.

Замовлення і передплату та пожертви на це вартісне видання висилати на адресу: B. Krawciw Publishing Fund, c/o Ulana M. Diachuk Ukr. Natl. Assn. Inc., 30 Montgomery Street, 3rd Floor, Jersey City, N.J. 07302.

ВШАНУЮТЬ БЛ. П. ПРОФ. ЮРІЯ ФЕДИНСЬКОГО

Ню Йорк, Н. Й. — У середу, 23-го січня ц. р., о год. 6-ій вечора, тут у Пластовому Домі при 144 2-га евеню, заходами Правничої Комісії Історично-Філософічної Секції НТШ, Товариства Українських Правників в ЗСА і ОУА „Самопоміч", відбудеться Вечір присвячений пам'яті проф. д-ра Юрія Фединського. Організатори надіються на більшу участь громадянства.

У СВІТЛУ ПАМ'ЯТЬ

Вшановуючи світлу пам'ять померлих дорогих осіб, на українські студії в Гарвардському університеті пожертвували:

З волі й в пам'ять покійних Інж. Романа та Іванки Білинських передано на Український Науковий Інститут Гарвардського Університету — 2,000 долярів.

Михайло Янишин — 2,000 дол., на вічний спомин про Дорогу і Вірну Дружину бл. п. Михайлину Бойко-Янишин.

Д-р Богдан і Джоан Целевичі — 1,000 дол., в сорокрічну річницю ув'язнення, вивозу і замучення в московській в'язниці батька св. п. Володимира Целевича.

Ірина Любчак — 1,000 дол., в першу річницю смерти чоловіка бл. п. Д-ра Осипа Любчака.

Марія Каплиста — 1,000 дол., в пам'ять мужа бл. п. Проф. Інж. Макара Каплистого.

Любов Демчук-Мриглоцька переслала - 500 дол., з волі покійної матері Теклі Демчук в пам'ять родичів бл. п. Марти й Пантелеймона Проциків та мужа бл. п. Йосифа Демчука.

Марія Овчинник — 200 дол., в пам'ять і в дев'яту річницю смерти чоловіка бл. п. Проф. Михайла Овчинника.

Джейн Єдлінська переслала — 160 дол., складених в час похорону, замість квітів на могилу чоловіка бл. п. Івана Єдлінського.

М. і З. Мандрусяки — 150 дол., в пам'ять сина Ореста і в першу річницю його смерти.

Юрій і Ірина Прокопишини — 125 дол., замість квітів на могили померших друзів бл. п. Степана Конашевича, бл. п. Стефи Шаран, бл. п. Інж. Євгена Чайківського, бл. п. Д-ра Юрія Фединського, бл. п. Д-ра Константина Біди.

Ігор і Марія Білинські, Д-р Ілля Мула, Ярослав і Анастасія Михайловичі, Д-р Богдан і Ореста Ткачуки, Теодор Ткачук — по 100 дол., в пам'ять бл. п. Інж. Богдана Білинського.

Марія Ржепецька — 100 дол., в пам'ять незабутніх і дорогих батьків бл. п. Теклі й Проф. Івана Боднарів.

Анна Ліскевич — 100 дол., в пам'ять мужа й батька, бл. п. Тараса Ліськевича, тестя й діда бл. п. Дмитра Ліськевича та брата й вуйка, бл. п. Д-ра Івана Борковського.

Д-р Ярослав і Ніна Коропеї — 100 дол., в пам'ять брата бл. п. Д-ра Осипа Коропея.

Дмитро і Михайлина Мацьків — 100 дол., замість квітів на могилу та в другу річницю трагічної смерти сина бл. п. Михайла Мацьків.

Інж. Юрій Кекіш — 100 дол., в пам'ять незабутнього брата бл. п. Мґр Романа Кекіша.

Євгенія Шарко — 100 дол., в пам'ять мужа бл. п. Петра Шарка.

Ростислав і Д-р Марта Хом'як — 100 дол., в пам'ять бл. п. Івана Бойцуна.

Остап Миськів — 100 дол., в пам'ять дружини бл. п. Євгенії Миськів.

Оксана Бережницька — 100 дол., в пам'ять мужа бл. п. Олександра Бережницького.

Євгенія і Андрій Ратич, Люба Лапичак — 50 дол., замість квітів на могилу стрийка бл. п. Інж. Володимира Мосори.

Александер Атановський — 50 дол., замість квітів на могили друга бл. п. Данила Пісецького та бл. п. Інж. Богдана Білинського.

Д-р Євген і Неоніля Стецькови — 50 дол., в пам'ять Людмили Кодельської та замість квітів на могилу бл. п. Івана Бойцуна.

Марія Данилишин — 50 дол., в пам'ять чоловіка бл. п. Петра Данилишина.

Честер і Ольга Манстерські — 45 дол., в пам'ять бл. п. Михайла Бац і бл. п. Павлини Дудак.

Таїса і Михайло Корчинські — 30 дол., в пам'ять Ядвиги Глутковської і 25 дол., в пам'ять бл. п. Анни Довбенко.

Анна і Елі Матіяш — 25 дол., в пам'ять сина бл. п. Михайла Матіяш.

Петро і Оксана Набер — 25 дол., Олена Ткаченко — 20 дол., Д-р Ростислав і Катерина Довбенко — 15 дол., в пам'ять Ядвиги Корчинської.

Анна Крупа — 25 дол., в пам'ять мужа бл. п. Дмитра Крупи.

Оксана Калиновська — 25 дол., в пам'ять мужа бл. п. Майора П. Калиновського.

Мирослава Белей — 25 дол., в пам'ять брата бл. п. Михайла Рубчака.

Михайло Дяків — 25 дол., замість квітів на могилу бл. п. Стефанії Шаран.

Лідія і Адріян Стецики — 25 дол., замість квітів на могилу бл. п. Михайла Люльки.

Наталія М. Гемпгіл — 15 дол., в пам'ять Михайла Бац.

Ольга Сміт — 10 дол., в пам'ять мами бл. п. Александри Блажовської.

Іван Макар — 10 дол., в пам'ять батька бл. п. Михайла Макара.

Марія Б. Домбровська — 5 дол., в пам'ять бл. п. Інни Кравчук.

Дякуючи жертводавцям за пожертви, линемо до Господа з молитовним проханням, щоб дарив померлих вічним спокоєм і радістю.

ГОЛОВНА ЕКЗЕКУТИВА ФКУ

Ділимося сумною вісткою з Приятелями і Знайомими, що 17-го січня 1980 року, в ранніх годинах, упокоївся в Бозі, на 62-му році життя

бл. п.

МИХАЙЛО ГУЦУЛ

СТАРШИНА КАРПАТСЬКОЇ СІЧІ та ЧЛЕН ОУН

ПАНАХИДА відбудеться в похоронному заведенні Conroy Funeral Home, 21 E. 2nd Street, Bound Brook, N.J., в суботу, 19-го січня 1980 року, о год. 7:30 веч. і в неділю, 20-го січня 1980 р., о год. 7:30 веч. в Церкві-Пам'ятнику.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ — в понеділок, 21-го січня 1980 р., о год. 10-ій ранку в Церкві-Пам'ятнику, а опісля **ПОХОРОН** на українському православному цвинтарі св. Андрія.

Покійний залишив у глибокому смутку:
дружину — КАТЕРИНУ з дому КУХАРЧУК
синів:
ЯРОСЛАВА з дружиною БОГДАННОЮ і донечкою НАТАЛКОЮ
ОЛЕГА
тещу — ВІРУ КУХАРЧУК
шваґра — ТЕОДОРА КУХАРЧУКА з дружиною ГАННОЮ та синами ТЕОДОРОМ і АНДРІЄМ
сватів — ВАСИЛЯ та ОЛЬГУ ХОМУТ
Сестру і Брата та ближчу і дальшу Родину на Закарпатській Україні

УСПІХИ НАШОЇ МОЛОДІ

Оля Калушик — професійна медсестра

Оля Калушик

Оля Калушик, дочка Катерини і Бориса Калушиків, з успіхом закінчила студії у Кент стейт університеті, одержавши диплом медсестри. У родині п-ва Калушиків, крім Олі, ще двоє їхніх дітей закінчили університетські студії.

Ще заки Оля розпочала студії, свою освіту вона започаткувала в українській парохіяльній школі в Лорейні, Огайо. Багато свого часу Оля присвячувала й українським справам, бож була активною пластункою і членом Студентського Товариства. Оля і її родина є членами 233-го Відділу УНСоюзу.

Рідні, друзі та знайомі цієї здібної студентки радіють її успіхами і сподіваються, що Оля здобуде нові осяги у своїй професійній праці.

Б. Д.

Ще про закупівлю українського Навчального і Культурного центру у Філядельфії

Увечері 4-го січня ц.р., мимо поганої сніговії, відбулась інформативна нарада представників організацій та громадян зацікавлених закупівлею Українського Навчального і Культурного Центру.

Присутні на цій нараді заслухали цілий ряд коротких інформацій. Д-р О. Черник, голова президії Ініціятивного комітету подав інформації і дані про Ебінґтонську школу та площу. Положення, об'ємом будови та площею цей об'єкт ідеально надається на український центр. Д-р І. Скальчук, містоголова Президії говорив про потребу, можливості і нагоду для зреалізування так важливого проєкту. Мґр Я. Кіндрачук говорив про можливості збіркової акції, а д-р П. Стерчо запевнив присутніх про всебічну піддержку Відділу УККА згідно із рішенням пленарного засідання Відділу УККА, що було скликане для цієї справи два дні перед нарадою.

На цій же нараді вирішено відбути 11-го січня ц.р. нараду представників товариств для оформлення Збіркової комісії. Вона відбулась так як була заплянована і під час неї обрано головою Збіркової комісії інж. Мет. Борецького, який в 1967 році успішно керував збіркою на фонд І-го Конґресу СКВУ, а в 1975-1976 роках був головою Збіркової комісії Громадського Комітету для відзначення 200-річчя ЗСА та 100-річчя українського поселення в Америці. До Збіркової комісії увійшли ще такі особи: інж. М. Білас (Товариство Українських Інженерів Америки), Р. Данилів та М. Коженовський (Пласт), Б. Лужецький (СУМ-А), С. Вишинський („Наша Українська Школа"), пані Р. Саляк та інж. О. Німилович („Рідна Школа"), д-р Б. Сілецький (ООЧСУ), п-ні Я. Телепко та Я. Кіндрачук.

У п'ятницю, 18-го січня ц.р. в 7-ій год. вечора, в залі УСО „Тризуб" відбудеться нарада Збіркової комісії. Президія Ініціятивного комітету та голова Збіркової комісії прохають ті товариства, які ще не є заступлені в Збірковій комісії прислати своїх представників, по можливості по двох. Рівночасно Збіркова комісія відкриває двері для усіх громадян охочих до праці в цій комісії і водночас прохає їх прийти на цю нараду.

Цього ж вечора в год. 8-ій відбудеться нарада комісії інкорпорації, яка розгляне аплікацію на зачартерування корпорації та статут майбутньої корпорації. До цієї комісії належать: адв. Желехівський та д-р В. Чума.

Число організацій, які вже склали або задеклярували вплати на закупівлю цього Осередку зросло до 12, а саме: Пласт, СУМ-А, „Наша Школа", „Рідна Школа", Т-во Українських Інженерів, Т-во Українських Лікарів, Українська щадниця, кредитова кооп. „Самопоміч", ОУА „Самопоміч" — Відділ, ООЧСУ — Відділ, ОЖ ОЧСУ — Відділ, СУК „Провидіння".

Сума деклярацій до часу вплати задатку, тобто до дати 25-го січня ц. р., виносить 40,000 дол. Знову ж деклярація вплат до часу заключення умови закупівлі, тобто до 25 лютого ц.р. виносить суму: 60,000 дол. Отож на протязі від 22 грудня по 11 січня ц.р. тобто за 20 днів, організації і товариства задеклярували 100, 000 дол. на закупівлю цього Осередку.

Звичайно, що у випадку, якщо б Шкільна Рада Ебінґтону не прийняла оферти, то вплачені суми будуть повернені платникам.

Датки, пожертви та уділи можна вже зараз вплачувати на Фонд купна Українського Навчального і Культурного Центру. В „Українській Щадниці" — конто ч.6138, а в кредитовій кооперативі „Самопоміч" — конто ч.4660.

Чергове засідання Президії Ініціятивного комітету плянується відбути в середу, 23-го січня ц. р. — два дні перед складенням оферти на закупівлю, а в п'ятницю, 25-го січня, в 7-ій год. вечора відбудеться широка нарада Ініціятивного комітету, тобто представників товариств і громадян, на якій буде проголошений вислід складеної оферти.

На останній нараді теж досить обширно продискутовано висоту членських уділів в Корпорації для фізичних членів та правних осіб, тобто товариств і установ, як рівнож назву для майбутньої корпорації.

Більшість дискутантів схилялась до того, щоби встановити висоту уділу для фізичних членів на 250 дол., а для товариств на 1,000 дол. Відносно назви присутні були схильні приняти назву: Український Навчальний і Культурний Центр. З огляду на те, що багато товариств не були присутні на цій нараді, то ці висловлені думки ще не можна вважати зобов'язуючими.

Іван Сокільний

Моя зустріч з Австралією

Це було 7-го грудня м.р. Літак „Пан Амерікен" віз мене довгих два дні з Америки до далекої Австралії, де я мала зустрінутися з рідними мені людьми, яких я не бачила 30 років...

Коли літак приземлився, до мене підходили люди, сердечно мене вітаючи. А потім вручили мені велику китицю червоних квітів. Я була дуже зворушена і схвильована, бо мені не вірилося, що це я справді вже в Австралії, що до мене підходять люди, врадувані моїм приїздом.

Прибувши з летовища я трохи відпочила, а потім ми поїхали на відкриття табору, молоді — СУМ. І там мене зустрічаючи, радісно вітали, а потім запросили до слова.

І я, як колишня секретарка 340-го Відділу УНСоюзу, установи, яка об'єднує нас в Америці і Канаді, привітала всіх від усіх членів. Я також сказала, що мені приємно бачити так багато молоді, яка хоча в далекій Австралії, працює у своїй організації, не забуваючи своєї рідної мови, своєї Батьківщини — України.

У моїх думках я дякувала в першу чергу Господеві, що дав мені щасливо відбути мою подорож, а найбільше я дякувала Йому за те, що сповнилася моя довголітня мрія, і я змогла зустрінутися зі своїм народом — з людьми, які перебувають у далекій Австралії, корисно працюючи для поширення правди про нашу поневолену Україну і для наближення дня її визволення з комуно-московської неволі.

Софія Оріховська-Козак

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 27-го СІЧНЯ 1980 р.

ПІТТСБУРҐ, Па. Річні збори Б-ва св. Николая 53-ій Відд., о год. 3-ій по пол. в Українському Домі на 2-му поверсі в приміщенні Самопомочі, 1113 Карсон вул. на Савт Сайді. На порядку: звіти відділових урядників та вибір Управи на 1980 р. Проситься взяти численну участь. — В. Сачко, предс., Дм. Головатий, секр.

СУБОТА, 2-го ЛЮТОГО 1980 р.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Річні загальні збори Т-ва Мир 324-го Відд., о год. 7:30 веч. в домі Української Громади при 23-ій і Бравн вул. Обов'язком є всіх членів прибути на збори. — Управа.